

Κατερίνα Ζαφειροπούλου

inhabitants

Η συγκεκριμένη σειρά έργων ξεκίνησε από την πρόθεση της Κατερίνας Ζαφειροπούλου να χρησιμοποιήσει τη διαφάνεια και το διαφανές γυαλί σαν υλικό και επιφάνεια που αντί να χωρίζει το έξω από το μέσα, το πάνω από το κάτω, το πριν από το μετά, έχει την ιδιότητα να φέρνει αυτά τα δίπολα σε λογική σύγκρουση και σε ζωγραφική συμφωνία. Από την insitu ζωγραφική σε προϋπάρχουσες αρχιτεκτονικές δομές όπως παράθυρα, βιτρίνες, ακόμα και ένα γυάλινο πάτωμα που μετά από την ολοκλήρωσή του λειτουργούν πια σαν εγκαταστάσεις, μέχρι τα επιτοίχια έργα της αποτελούμενα από διαφορετικές στρώσεις σχεδίων σε γυαλί σε απόσταση μεταξύ τους, η εικόνα, η ζωγραφική, η αίσθηση διαμορφώνεται από το σημείο θέασης. Τα έργα αυτά μας επιτρέπουν, εκμεταλλευόμενα την δεδομένη απόλυτα ευθύγραμμη διάδοση του φωτός προς το μάτι, να αντιληφθούμε τον περιβάλλοντα χώρο και το χώρο της ζωγραφικής ως μία συνάρτηση της θέσης θέασης του θεατή και της θέση εργασίας της ίδιας.

Τα αντικείμενα της ζωγραφικής της ποικίλουν από αντικείμενα design εμβληματικής αισθητικής και οικονομικής αξίας, μέχρι πράγματα, εφευρέσεις και συνθήκες τα οποία άλλαξαν τους δύο τελευταίους αιώνες όλη μας την κοινωνική αλληλεπίδραση και ζωή μέσω της μείωσης του χρόνου μετακίνησης, όπως ένα αεροπλάνο, την διάρκεια των συναθροίσεων και της εργασίας όπως το ηλεκτρικό φως και οι ηλεκτρικές συσκευές. Αυτά όλα τα “αντικείμενα” δεν καταλαμβάνουν απλά χώρο στα σπίτια, τα γραφεία, τις πόλεις αλλά αλλάζουν όλη την εμπειρία της ζωής σε επίπεδο χωρικό αλλά και χρονικό. Η αφαίρεση με την οποία τα διαχειρίζεται η Κατερίνα Ζαφειροπούλου μας αφήνει να κρατήσουμε δύο στοιχεία από όλα αυτά: το καθαρό περίγραμμα και την προσαρμοσμένη κλίμακα. Οι τελικές της συνθέσεις μας αναγκάζουν να σκεφτούμε εκτός και αυτών τον δύο στοιχείων που εκ πρώτης όψεως μοιάζουν να είναι εντελώς μπερδεμένα. Με λίγο χρόνο ωστόσο μπορεί κανείς να ξαναδιαβάσει το έργο της, τετραγωνικό εκατοστό προς τετραγωνικό εκατοστό και επίπεδο προ επίπεδο για να αρχίσει να αναγνωρίζει κομμάτια του σπιτιού του, της πόλης του, του σύγχρονου lifestyle, της καθημερινότητάς του. Αν όμως τα όρια των προσωπικών μας χώρων ήταν από γυαλί και τα πάντα μόνον περιγράμματα, μάλλον κάπως έτσι θα τα βλέπαμε.

Στην καινούρια ενότητα έργων της με τον τίτλο inhabitants η Κατερίνα Ζαφειροπούλου αποφασίζει να δει τα πράγματα και από μια άλλη όψη. Τι γίνεται αν όλα αυτά τα αντικείμενα είναι αυτό ακριβώς που στέκεται μπροστά μας και καθορίζει ακριβώς τι βλέπουμε και τι όχι; Τα νέα της έργα με τα φωτογραφικά φόντα μοιάζουν με παράθυρα όπου οι διαδοχικές στρώσεις γυαλιού και τα περιγράμματα είναι αυτά που παρεμβάλλονται, αυτά που κατοικούν το χώρο σαν δεκάδες διαφανή κτίρια που

εμποδίζουν τη θέα στη θάλασσα. Πλέον συγκατοικούν με τους ανθρώπους, μοιράζονται τους χώρους και πολλές φορές τους καταλαμβάνουν.

Στη νέα αυτή ενότητα η Κατερίνα Ζαφειροπούλου δεν περιορίζεται στο ασπρόμαυρο που παραδοσιακά αποτελεί σχεδιασμό και σχόλιο, ανάλυση και καταγραφή. Τα καινούρια της επιτοίχια έργα λειτουργούν σαν ασπρόμαυρα σχέδια πάνω σε μια έγχρωμη επιφάνεια, όπως έγχρωμη είναι και η πραγματικότητα. Οι “αντικειμενικότητες” των σχεδίων της έχουν αντικατασταθεί με την πραγματικότητα της χαοτικής μας ζωής, φέρνοντας ακόμα περισσότερο στο μυαλό μας τις πρώτες της εγκαταστάσεις σε πραγματικά παράθυρα και βιτρίνες, την πρώτη διαπραγμάτευση του μέσα και του έξω. Μέσα οι χώροι μας κατοικούνται όχι μόνο από εμάς, αλλά από δεκάδες πράγματα, τα οποία άλλα είναι απαραίτητα και άλλα απλώς δεν μπορούμε να τα αποχωριστούμε.

Τα νέα γλυπτά που για πρώτη φορά παρουσιάζει η Κατερίνα Ζαφειροπούλου αποτελούνται από όλα αυτά τα πράγματα στην πραγματική τους κλίμακα, σε μονόχρωμες συνθέσεις που πλέον ξεφεύγουν από τον προσεκτικό σχεδιασμό επίπεδο προς επίπεδο. Σαν πλήρης αντιστροφή της ζωγραφικής της τα γλυπτά που παρουσιάζονται στην έκθεση είναι αδιαφανή, μονοκόμματα. Όλα αυτά που μας περιτριγυρίζουν μέσα στους χώρους που ζούμε μοιάζουν σαν να αυτό-οργανώνονται και να διεκδικούν τη θέση του κατοίκου ή συγκατοίκου. Και σε αντίθεση με το διαφανές γυαλί και τα καθαρά περιγράμματα που μας επιτρέπουν να καταλάβουμε τα πάντα, τα γκρι μονόχρωμα γλυπτά κρύβουν από το βλέμμα μας όλη τη δομή, την οργάνωση και την καταγωγή τους.

Αλέξιος Παπαζαχαρίας
επιμελητής, ιστορικός τέχνης, καλλιτέχνης